

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 83 (15 oktober 2021) – www.roerkerken.nl

inleiding

“We komen uit een cultuur waar we sociaal sterk met elkaar verbonden waren en Kerk en samenleving meestal een geheel vormden. Die cultuur is weg. De verzorgingsstaat maakte burenhulp overbodig en het individu ontworstelde zich aan de groep omdat hij of zij op eigen benen kon staan, de ander niet nodig had. Of ‘dacht’ te hebben, want we blijven ten diepste afhankelijk van elkaar. Die afhankelijkheid is in onze cultuur taboe: dan ben je een ‘loser’ Dit doorgesloten individualisme leeft bijna net zo sterk in onze Kerk, en initiatieven om de onderlinge band te versterken, leveren vaak weinig op. In het verleden was er een uitgebreid netwerk van katholieke verenigingen en media, maar werd het geloof meestal heel persoonlijk beleefd: je sprak er niet over met anderen. Dat werd in de jaren zeventig en tachtig doorbroken door praatgroepen en andere initiatieven. Helaas liep die doorbraak veelal religieus dood in een kerkvisie die weliswaar eigentijds was, maar de band met het religieuze verleden als ballast opgaf. Tegelijk maakte de polarisatie hen die die band wel behielden, beducht voor teveel nadruk op gezamenlijkheid. Nog steeds zie je dat dan ook in veel parochies in de viering van de Eucharistie: een sterke persoonlijke devotie, ieder voor zich. We gedragen ons als arme bedelaars, niet beseffende hoe rijk we zijn. We focussen op triviale aardse zaken, terwijl God ons uitnodigt onze diepste roeping als mens en als mensen samen waar te maken. We doen daarmee ook God tekort, die door ons christenen mensen en samenlevingen wil helen. En we doen al die mensen tekort. Om alle obstakels te overwinnen moeten we allereerst een gezond besef krijgen van wat het betekent Kerk te zijn, ‘samen Kerk’ te zijn. Als dat besef een innerlijke overtuiging wordt, is het sterk genoeg om tegen de culturele en religieuze tegenstroom in te gaan. Stel je voor dat we echt zouden leven als broeders en zusters, als Gods Volk, als Lichaam van Christus, dan zien niet alleen wij, maar alle mensen hoe God ons als mens, als Kerk en als samenleving bedoeld heeft. Alles wat we daarvoor moeten doen, is worden wat we ten diepste al zijn: samen Kerk” (Ed Arons).

Parochiële herstructurering (VI)

Afrondend stelt het Romeinse document uit 2020, dat *“hoewel de parochie een onmisbare instelling voor de ontmoeting en levende relatie met Christus en onze broeders in het geloof blijft, ... het ook waar (is) dat ze voortdurend het hoofd moet bieden aan de veranderingen in de huidige cultuur en in het leven van mensen. Dit laat haar toe om creatief nieuwe wegen en mogelijkheden te verkennen om haar eerste zending, een bruisend centrum van evangelisatie te zijn, te realiseren. Bijgevolg moet de pastorale zorg de louter territoriale afbakening van de parochie overstijgen om de kerkelijke gemeenschap duidelijker zichtbaar te maken door synergie tussen de verschillende bedieningen en charisma’s, en moet ze zich structureren als ‘een pastorale zorg voor het geheel’ ten dienste van het bisdom en zijn zending. Dit betekent een pastorale zorg die dankzij een doeltreffende en bruisende samenwerking tussen priesters, diakens, Godgewijden en leken, en ook tussen verschillende parochie-gemeenschappen van hetzelfde gebied of dezelfde regio, zich bezighoudt met het in kaart brengen van de vragen, moeilijkheden en uitdagingen van de evangelisatie, met het zoeken naar geïntegreerde mogelijkheden, methodes, voorstellen en middelen die geschikt zijn dat alles aan te pakken” (122-123). Met andere woorden: er is dringend behoefte aan een pastoraal beleidsplan, een plan dat gelukkig drie jaar geleden al op verzoek van het bisdom*

werd opgesteld door een werkgroep bestaande uit vertegenwoordigers uit de verschillende kerkdorpen. *“In deze werkgroep is met aandacht gekeken naar hoe wij als parochiecluster kerk willen zijn in deze tijd. Hoe willen we dit vormgeven binnen de gebieden van liturgie, catechese, diaconie en kerkopbouw. En hoe willen we de onderlinge betrokkenheid van deze werkgebieden zichtbaar maken ... Daarbij is meegenomen dat we samen kerk willen zijn, in een omgeving waarin dit niet meer vanzelfsprekend is. Geloof en christelijke normen en waarden zijn niet altijd meer even zichtbaar aanwezig in de ons omringende samenleving. En tegelijkertijd zijn veel mensen op zoek naar hoe ze zin kunnen geven aan hun bestaan. We willen in dit proces met elkaar op zoek gaan naar de raakvlakken van kerk en de ons omringende samenleving. We willen het verhaal van Christus present stellen in die samenleving, en gaan op zoek naar werkvormen binnen de pijlers liturgie, catechese, diaconie en gemeenschapsopbouw, die mensen raken en weten te boeien. In een voor eenieder begrijpelijke taal”*. Doch dit was maar een voorzet. Zoals het in dezelfde inleiding van dit beleidsplan heet zullen *“de zes parochies vanuit de basis die dit beleidsplan vormt, ieder hun eigen accenten geven en dit per parochie beschrijven in een jaarplan, behorende bij het beleidsplan”*. Dat is één van de taken waar het nieuwe (overkoepelende) kerkbestuur zich voor geplaatst mag weten, dat per 1 januari a.s. leiding zal geven aan onze ‘federatie-in- oprichting’.

Kerkgang voorlopig nog niet op het oude peil

Een kwart van de kerkgangers stapt vooralsnog minder vaak of helemaal niet over de drempel van een kerk om een viering bij te wonen. Ondanks de versoepelingen zal een deel van de kerkgangers vanuit huis de vieringen blijven volgen, anderen kiezen voor een hybride vorm en sommigen zijn helemaal afgehaakt. Dit blijkt uit een onderzoek dat DirectResearch onder ruim duizend christenen deed in opdracht van het NPO Radio 1-programma ‘Dit is de dag’ (EO) en het Nederlands Dagblad (ND). De uitkomst komt overeen met die van een rondgang die Katholiek Nieuwsblad (KN) eerder hield. Vanwege het afnemende aantal coronabesmettingen en hoge vaccinatiegraad in ons land maakten de Nederlandse bisschoppen op 21 september j.l. versoepelingen van de coronamaatregelen bekend: de anderhalve meter is losgelaten en een coronapas is niet verplicht om naar een viering te gaan. Daar staat tegenover dat kerken goed geventileerd moeten worden en de bisschoppen adviseren dat mensen onderling wel enige afstand bewaren. De huidige situatie leidt bij sommige kerkgangers niet tot minder angst voor het coronavirus. Onder katholieken is de angst om besmet te raken volgens het ND groter dan bij de protestanten. Desalniettemin zijn zij meer dan de protestanten en gereformeerden van plan om de viering weer fysiek bij te wonen. Als reden hiervoor wordt aangevoerd dat katholieken de viering van de Eucharistie graag fysiek willen bijwonen. Voor protestanten is de preek het hart van de eredienst: die kan eenvoudig online gevolgd worden. Een meerderheid van de katholieken zou volgens het onderzoek ook voor de invoering van een coronapas zijn. De redenen waarom zo’n zeven procent helemaal is afgehaakt, zijn divers. De meesten geven aan dat ze voorheen “uit gewoonte” naar de kerk gingen. Zij ervaren geen verschil tussen wel of niet een viering bijwonen. Andere mensen geven aan dat ze tijdens corona te weinig steun en meeleven vanuit de Kerk ontvingen. Ook de tegenzin van partners en kinderen is volgens het onderzoek van invloed om niet meer naar de kerk te willen gaan. DirectResearch voerde een half jaar geleden een soortgelijk onderzoek uit. Toen gaf één op de zes ondervraagden aan minder of niet meer naar de kerk te gaan (KN).

Verkoop van De Harch

Ambtelijke molens malen langzaam, zo schreven we in Nieuwsbrief 81, doelend op de besluitvorming rond de herbestemming van de St. Andreaskerk van Melick. Dat niet alleen burgerlijke, maar ook kerkelijke molens daar last van hebben, bewijst de besluitvorming rond de verkoop van gemeenschapshuis ('sociaal cultureel centrum') De Harch in Herkenbosch, eigendom van de St. Sebastianusparochie aldaar. Om de verbouwing van De Harch met financiële ondersteuning van de gemeente tot Brede Maatschappelijke Voorziening (BMV oftewel 'dorpshuis') mogelijk te maken werd een jaar geleden al door het kerkbestuur besloten het gebouw te verkopen aan de stichting die 'De Harch' al sinds jaar en dag exploiteert. Daar ging het bisdom begin dit jaar in principe mee akkoord, maar uiteindelijk zou het nog tot 30 augustus j.l. duren vooraleer het definitieve groene licht er kwam. Momenteel worden in de verkoopakte de laatste puntje op de 'i' gezet.

personalia

Op zaterdagmorgen 9 oktober j.l. vond in de St. Andreaskerk van Melick de uitvaart plaats van **Johannes Hubertus Maria (Hans) Douven (1962-2021)**. Geboren en getogen in Kerkrade ging hij na zijn middelbare schooltijd rechten studeren in Nijmegen en Maastricht. Hij kreeg een baan in Haarlem waar hij zich onmiddellijk thuis voelde met alle geschiedenis, boekwinkels, verse kibbeling op de markt, de zee en op zaterdag koffiedrinken bij het veilinghuis. Daar ontpopte hij zich ook als een trotse koopjesjager op antiek. Nadat hij Elvira Thevissen uit Melick had leren kennen keerde hij weer terug naar Limburg, naar Melick waar ook hun zoon Felix opgroeide. Samen met hem begon hij ook muzieklessen te nemen en speelde hij later als klarinettist in het Roermondse 'Da Capo-orkest' voor 55-plussers dat zowel uit herintreders als uit beginnelingen in de baasmuziek bestaat. Ondanks alle zorg en aandacht waarmee hij Elvira en Felix omringde bleef zijn liefde voor oude kunst, monumenten en oude steden overeind. De vakantiereizen naar Venetië, Sicilië en Schotland die hij ondernam, had hij graag nog eens willen overdoen. Het was hem niet gegund. Niet alleen tobde hij jarenlang met zijn gezondheid waardoor hij vroegtijdig arbeidsongeschikt werd, maar bleek hij afgelopen zomer ook nog een ernstige ziekte onder de leden te hebben waar geen kruid tegen gewassen was. Op vrijdag 1 oktober j.l. kwam er in Hospice Mariaveld (Susteren) vroegtijdig een einde aan zijn leven. Na de uitvaartmis die mede werd opgedragen door de Kerkraadse pastoor-deken Stef Nevelstein, zijn klasgenoot van de middelbare school (ADC), en mede opgeluisterd door de houtblazers van 'Da Capo' o.l.v. Harry Wolters, legden we hem te rusten op het oude kerkhof op de Kerkberg te Melick.

Diezelfde zaterdagmiddag (9 oktober) gaven **Leon Bremmers en Liesbeth Schuman** uit Montfort elkaar hun jawoord in de basiliek van St. Odiliënberg. De bruidegom komt oorspronkelijk ook uit Montfort, de bruid daarentegen uit Roermond. Hun huwelijk was vanwege de Coronacrisis al twee keer uitgesteld. Een bijzonder huwelijk, niet zozeer omdat ook we niet alleen hun kinderen, maar ook al hun kleinkinderen mochten verwelkomen.

Op zondag 10 oktober j.l. werd na de zondagse Hoogmis in de St. Andreaskerk van Melick die door het kerkkoor (weer voor het eerst sinds lange tijd) werd opgeluisterd, aandacht besteed aan het 40-jarig koorjubileum van **Geert Janssen** uit die parochie, een gebeurtenis die ook al eens vanwege de Coronacrisis was uitgesteld. In verband met zijn vele verdiensten voor kerk en parochie mocht Geert in 2014 al de kerkelijke onderscheiding 'Pro Ecclesia et Pontifice' ontvangen.

Op donderdag 14 oktober j.l. namen we met een uitvaartmis in de basiliek van St. Odiliënberg afscheid van **Hendrikus Johannes Renier (Har) van der Borgh (1941-2021)**. Geboren en getogen in Posterholt, ging hij na het doorlopen van kweekschool in 1965 als onderwijzer aan de lagere school in St. Odiliënberg aan de slag. Dat was ook de reden dat hij daar ook na zijn huwelijk in 1967 met de uit Melick afkomstige Mia van Cruchten ging wonen, eerst aan de Jan van Abroeckstraat en later aan de Halferstraat. In 1970 maakte hij de overstap naar het middelbaar onderwijs, eerst als leraar en later als adjunct-directeur aan de St. Anfried-Mavo in Thorn. Na de fusie van deze school in 1989 was hij tot aan zijn vervroegde pensionering in 2003 werkzaam als conrector aan scholengemeenschap St. Ursula in Horn. Een harde klap kregen hij en zijn vrouw te verwerken toen hun oudste zoon Edward in 1977 op 8-jarig leeftijd aan de gevolgen van een ernstige ziekte overleed. Desondanks probeerden ze samen met hun jongste zoon Ludo de draad van het leven weer op te pakken. Ontspanning zocht hij en vond hij altijd in zijn tuin, maar ook tijdens de vakanties die ze met de caravan ondernamen. Tijdens de wintermaanden stond die caravan meer dan 40 jaar lang op een camping bij het Eifeldorpje Hellenthal waar ze dan ook vaker in het weekend naar toe gingen om er van de prachtige natuur in wintertooi te genieten. Altijd actief, altijd bezig, in en rondom het huis, of bij zijn zoon Ludo als daar wat te klussen of anderszins iets te doen was. De laatste tijd ontbrak hem echter de energie daartoe. Aanvankelijk dacht men dat het aan zijn hart lag, maar uiteindelijk bleek het bloedarmoede te zijn. Toen die diagnose begin september eenmaal was gesteld en hij daarop behandeld werd, knapte hij ook in een mum van tijd weer op. Totdat zijn hart op woensdagmorgen 6 oktober j.l., twee dagen vóór zijn 80^e verjaardag, plotseling ophield met slaan. Na de uitvaartmis, opgeluisterd door trompettist (en familielid) Paul Lenaers, legden we hem te rusten op natuurbegraafplaats Bergerbos.

Wit U ons in deze (Corona-) tijd extra financieel ondersteunen? Bij voorbaat dank!

Herkenbosch: *NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus*

Melick: *NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. RK kerkbestuur St. Andreas*

Montfort: *NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina*

St. Odiliënberg: *NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus*

Posterholt: *NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. RK Kerk St. Matthias*

Vlodrop: *NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus*

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl.

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825 – p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765 – g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marjo Janssen), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 - catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 - martinus@roerkerken.nl